هو الأبهی الأبهی

الهی قد اشتعل فی قطب الامکان نار محبّتک الّتی استضآءت بأنوارها ملکوت الوجود من الغیب و الشّهود و تعطّرت الآفاق من نفحات قدسک الّتی انبعثت من حدائق تقدیسک و استضآءت الوجوه بالأشعّة السّاطعة من شمس الحقیقه المشرقة من الملکوت الأبهی علی هیاکل التّوحید و مظاهر التّفرید و مطالع التّقدیس و مشارق انوار التّجرید عمّا سواک ای ربّ هذا عبدک الّذی توجّه الیک مشتعلاً بنار الاشتیاق و مستجیراً من شدائد الفراق ظمآناً لمعین وصالک و مشتاقاً لزیارة جمالک المبین من افق لقائک فلمّا قطع السّبیل آملاً ان یروی الغلیل من هذا السّلسبیل وجد جمالک الأبهی قد صعد الی الأفق الأعلی حینئذ اخذته رعدة الحسرات و وقع فی السّکرات و ذرفت عیناه بالعبرات و تصاعدت من احشائه الزّفرات بحزن عظیم ربّ اجعله فائزاً بلقائک و متمتّعاً بوصالک فی جبروتک الأعلی و ملکوتک الأبهی و رفیقک الأسمی بلطفک و عنایتک و تختصّ برحمتک من تشآء ع ع

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۲ مه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر